

2. Регіональний вимір соціально-економічного розвитку і засади нової регіональної політики. — К.: НІСД, 2013. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua>

3. Держава та регіони: від патерналізму до партнерства: аналіт. доповідь / С.О. Біла, О.В. Шевченко, В.І. Жук [та ін.]; за ред. С. О. Білої. — К.: НІСД, 2010. — 64 с.

Круш Н. П.,

аспірант,

НТУУ «Київський політехнічний інститут»

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ В АНТИКРИЗОВОМУ УПРАВЛІННІ КОРПОРАЦІЄЮ

Сучасна наука управління виходить з того, що кризовим умовами має супроводжуватись антикризове мислення, тобто здатність менеджера сприймати і свідомо реалізовувати на практиці антикризові стратегії оволодівши сучасними технологіями і стратегіями управління, можна не тільки подолати кризу, але і добитися успіху в конкурентній боротьбі. Одним з ефективних інструментів антикризового управління є інновації.

«Інновація в антикризовому управлінні» — це значні капіталовкладення у розвиток основної продуктивної сили (людини), техніки, технології, науки, інформатики, предметів праці. Інновації можуть мати міжгалузевий характер, потребують значних ризикових інвестицій, розвитку інфраструктури, а також всебічної підтримки з боку держави [1, с. 281]. Інноваційна діяльність пов'язана із залученням різних ресурсів, основними з яких є інвестиції і витрати часу на наукові, інформаційні і технічні розробки та технологічне освоєння виробництва нової (або удосконаленої) продукції. Саме корпорації на відміну від малих та середніх підприємств мають змогу до накопичення фінансових ресурсів (створення інноваційних фондів) для здійснення інноваційної діяльності з метою запобігання кризових явищ.

Особлива роль у створенні інноваційного процесу (модернізація основних фондів, розроблення та запуск у виробництво нових виробів, упровадження нових технологій), належить управлінсь-

кому персоналу, його здатності розробляти і ухвалювати інноваційні рішення. Процес формування ефективної системи інноваційного управління залежить від рівня інноваційного потенціалу підприємства (НДДКР, проектування, виробництво засобів раціоналізації тощо) — його можливостей у досягненні поставлених інноваційних цілей.

Інноваційний потенціал корпорацій — це сукупність різних видів ресурсів (матеріальних, фінансових, інтелектуальних, інформаційних та ін.), необхідних для інноваційної діяльності, їх ефективне використання та прийняття економічно обґрунтованих управлінських рішень про доцільність інновацій із врахуванням зміни зовнішнього середовища. Реалізація цих цілей в глобальних масштабах виступає як засіб отримання достатньо високого прибутку в довгостроковій перспективі, зміцнення, а потім і підвищення конкурентних можливостей на ринку, вирішення економічних проблеми і проблеми виживання підприємства в цілому. Інноваційна діяльність, як правило, характеризується досить високим ступенем невизначеності й ризику, тому важливими принципами системи фінансування інновацій є множинність джерел, гнучкість і адаптивність до середовища інноваційних процесів, що стрімко змінюється. Принципи організації фінансування повинні припускати швидке й ефективне впровадження інновацій з їхньою комерціалізацією, що забезпечує ріст фінансової віддачі від інноваційної діяльності. Джерела надходження до інноваційного фонду можуть бути різноманітними.

Фінансування інноваційної діяльності за рахунок бюджетних коштів здійснюється відповідно до цілей і пріоритетів державної інноваційної політики. Створення інноваційного фонду корпорації прогнозує акумулювання всіх можливих ресурсів, включаючи залучені на засадах пайової участі сторонніх інвесторів, тобто найважливішими внутрішніми джерелами фінансування інноваційної діяльності корпорації виступають фонди амортизаційних відрахувань та розвитку виробництва; інвестиційний капітал юридичних та фізичних осіб у формі пайової участі у спільному проєкті; державні кошти (безпроцентні або за низкою процентною ставкою); кредити комерційного банку (у вигляді кредитних інвестицій, інвестицій у цінні папери й інші способи залучення інвестицій).

Таким чином, можна зазначити, що для запобігання можливим кризовим явищам корпораціям доцільно використовувати спільне фінансування учасників інноваційного процесу. Тісний взаємозв'язок між усіма учасниками інноваційного процесу

впровадження нової(або удосконаленої) продукції на ринок, є запорукою здійснення успішної інноваційної діяльності. Важливою складовою частиною якого є комерційний банк, який бере активну участь як у самому інноваційному процесі, так і в отриманні частки прибутку. Тобто, саме участь комерційного банку на всіх етапах інноваційного процесу стає основою стабільного фінансування усіх етапів створення інновацій, що в свою чергу запобігає кризовій ситуації в розробці і реалізаціях нової продукції.

Отже, інновації відіграють важливу роль у конкурентоспроможності, розвитку та стабільності підприємств, так як саме завдяки ним відбуваються технічні і технологічні розробки, нові товари, нові сприятливі умови для клієнтів, включаючи ціни, які дозволять забезпечити антикризову діяльність корпорації в новітніх ринкових умовах.

Література

1. Мельниченко О. Тенденції та пріоритети соціальної політики // Галицький економічний вісник. — 2011. — №1(30). — С. 67—73.
2. Мочерний С.В., Ларіна Я.С., Устенко О.А., Юрій С.У. Економічний енциклопедичний словник: у 2 т / За ред. Мочерний С. В. — Л.: Світ, 2005. — 616 с.

Круш П. В.,

к.е.н., професор,

НТУУ «Київський політехнічний інститут»

АНТИКРИЗОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УМОВАХ ПІСЛЯКРИЗОВОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Суттєвою відмінністю розгортання кризових процесів в рамках світової фінансової кризи 2008—2009 рр. в Україні відносно інших країн світу стало те, що економіка України зазнала впливу вторинних проявів глобальної фінансово-економічної кризи, що виявились, насамперед, падінні експорту товарів і послуг, відтоку капіталів з країни. Падіння обсягів експорту продукції промисло-